

Ζυγομαλᾶς καὶ μιὰ δασκάλα
μὲ δικαιώματα μεγάλα.

Z.—Κυρία μου, καθίσατε...

Δ.—Μερσί... δὲν θὰ καθίσω,
δὲν σκέπτομαι παραπολύ νὰ σᾶς ἀπασχολήσω...

Z.—'Αὐ τότε μείνατε ὀρθὴ καὶ διατάξατέ με,
ἀλλὰ συντόμως πάντοτε...

Δ.—ὦ, ναί! ἀκούσατέ με.
Προχθὲς, ἐνῶ παρῆμιον ἔστο τέταρτον σχολεῖον,
ἀνέγνωσα στὸ κάλυμμα ποῦ εἶχε τὸ βιβλίον,
πῶς σκέπτεσθε νὰ κάμητε πολλὰς οικονομίας...

Z.—Παρακαλῶ σας λέγετε, πλὴν μετὰ συντομίας;

Δ.—Ναί, εἶδον μετὰ θλίψεως πῶς ἡ Κυβέρνησις σας
μέλλει νὰ παύσῃ κατ' αὐτὰς πολλὰς διδασκαλίσσας,
εἰς δὲ τὸ ἀκουσμα αὐτὸ ἐν γένει αἱ Ἀθηναίαι,
ὧν εἰσθε ἀντιπρόσωπος, (τί νόστιμος ποῦ εἶναι!)
συνεταράχθησαν πολὺ...

Z.—'Αλλὰ ἐξηγηθῆτε.

Δ.—Θέλω νὰ εἶπω δηλαδὴ καὶ νὰ μὲ συγχωρῆτε,
ὅτι θὰ ἦτο ἄδικον καὶ ἄδικον μεγάλον
νὰ περιλάβητε καὶ ἡμᾶς μετὰ τῶν διδασκάλων
καὶ λόγῳ οικονομῶν, οὕτως εἰπεῖν, ποικίλων
νὰ ῥίψετε εἰς τὰς ὁδοὺς τὸ γυναικεῖον φύλον.

Z.—Εἶν' ἀληθές, σκεπτόμεθα χάριν οικονομίας
νὰ φέρωμεν ἑστὸν κλάδον σας πολλὰς καινοτομίας,
πλὴν δὲν ἀπεφασίσαμεν περὶ ὑμῶν ἀκόμη,
καὶ μόλις διωρίσθησαν προχθὲς οἱ ἀστυνόμοι...

Δ.—Δὲν λέγω, ἀλλ' ἡ εἶδησις μ' ἐτάραξε σπουδαίως...
(Καλὲ τί μέλι ὑπουργὸς ποῦ εἶναι καὶ τί νέος!)

καὶ διὰ τοῦτο ἔτρεξα μετὰ περιπαθείας
νὰ μάθω ἐὰν ἔχεται ἡ φήμη ἀληθείας...

Z.—Καὶ δύναμαι, παρακαλῶ, νὰ μάθω τὸ νομᾶ σας;

Δ.—Μαρία, ὄλη πρόθυμος ἔσθην ἐξοχότητά σας.
(Καλὲ αὐτὸς εἶναι παιδί, γὰ ὑπουργὸς δὲν μοιάζει.)

Z.—'Αλλὰ καὶ τὸ ἐπώνυμον, ἐὰν δὲν σᾶς πειράξῃ.

Δ.—Μαρία Ἐλευθερωτοῦ, τὸ γένος Ἀθηναία,
ἔχω δὲ μόνον ἀδελφοὺς ἐνταῦθα ὡς ἐννέα
καὶ εἰργάσθην ἑστὸν ἐκλογικὸν ὑπὲρ ὑμῶν ἀγῶνα
οὐχὶ ὡς διδασκαλίσα, ἀλλὰ καὶ ὡς γοργόνα.

Z.—ὦ! τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τέτοιον κομματάρχην,
ἀλλὰ σᾶς εἶπον πρὸ μικροῦ πῶς φόβος δὲν ὑπάρχει,
οὐχ ἦττον ἂν ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ,
εἰ τότε ἡ Κυβέρνησις τὴν χεῖρά της θὰ θέσῃ
καὶ ἐπὶ τῶν διδασκαλισσῶν χάριν οικονομίας...

Δ.—Κι' οἱ βουλευταί μας θ' ἀνεχθοῦν τοιαύτας ἀνο-
[μίας;

Z.—Σᾶς εἶπον ἂν ἡ ἐθνικὴ τὸ ἀπαιτήσῃ χρεῖα...

Δ.—Τότε θὰ παύσετε καὶ ἡμᾶς... ὦ τάλαινα Μαρία!
Λοιπὸν αἱ ὑποσχέσεις σας τί ἐγιναν ἐκεῖναι,
αἱ τόσοσ προστατευτικαί; (καλὲ γλυκὺς ποῦ εἶναι!)
καὶ ὅταν αἱ διδασκαλίσσαι ἑστὸς πέντε δρόμους
[μείνουν,

εἰπέτε μου, ὦ ὑπουργέ, τί μέλλουν ν' ἀπογίνουν;

Z.—'Αλλὰ σᾶς εἶπον...

Δ.—Πρὸς Θεοῦ νὰ μᾶς ὑποσχεθῆτε,
ἂν ἀληθῶς τὸ φύλόν μας ὀλίγον ἐκτιμῆτε,
ἄλλως τε κηρυσσόμεθα θανάσιμοι ἐχθροί σας
καὶ τότε, τότε τρέμετε καὶ τὰς διδασκαλίσσας.